

حدائق

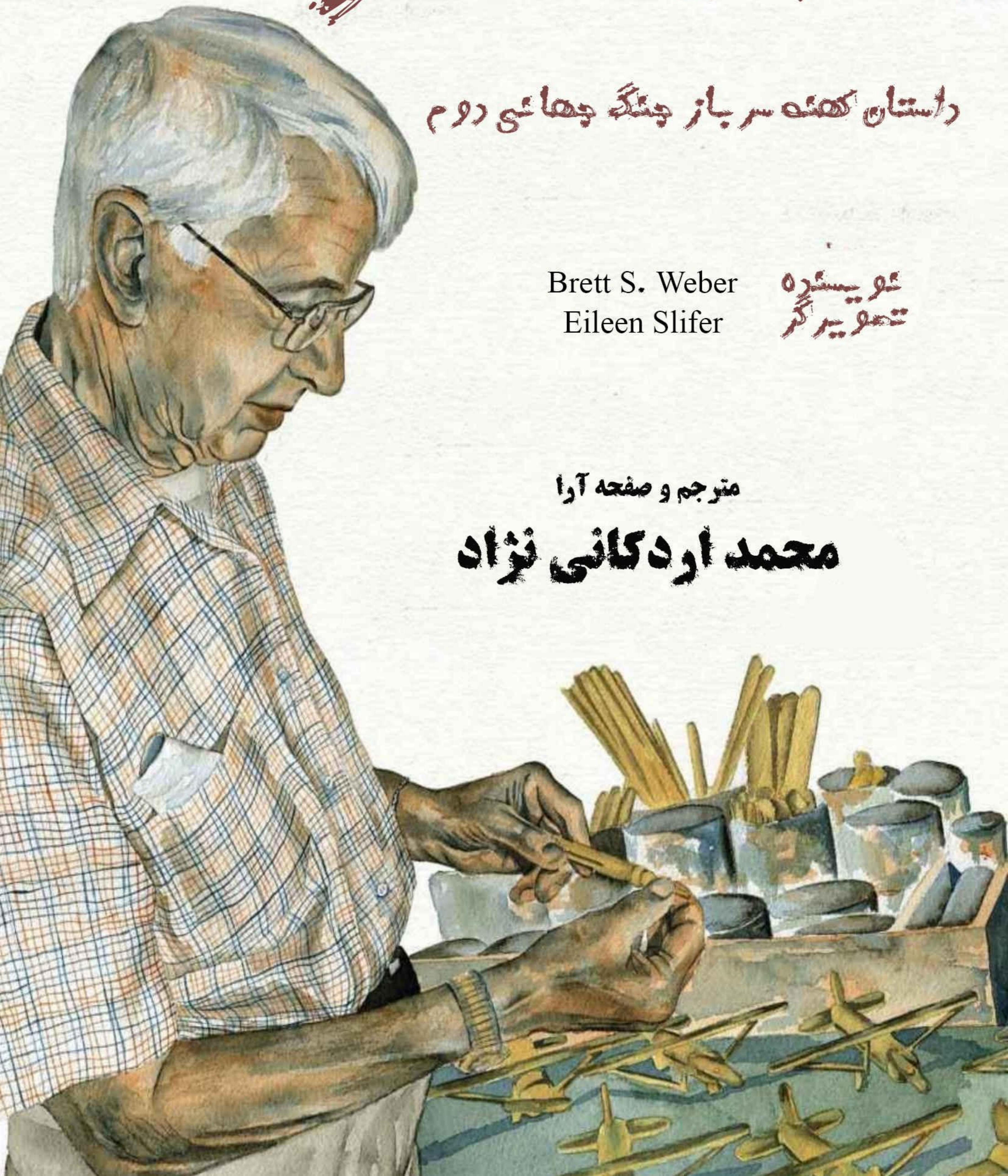
راستان کهن سر باز چنگه چهارم دوم

Brett S. Weber
Eileen Slifer

شیوه نویسندگان
تیریز

مترجم و صفحه آرا

محمد اردکانی نژاد

محلی ساز

راستان کهنه سر باز پنجه پهائی دوم

تقدیم به پسرم

آراد

تماس با مترجم

۰۹۳۷۳۸۳۱۰۳۰

www.MYCITYAPP.ir

insta: mohammadkhan.pv

telegram: mohammadkhan67

حرب ساز

رستم کنده سر باز جنگ جهانی دوم

مترجم و صفحه آرا

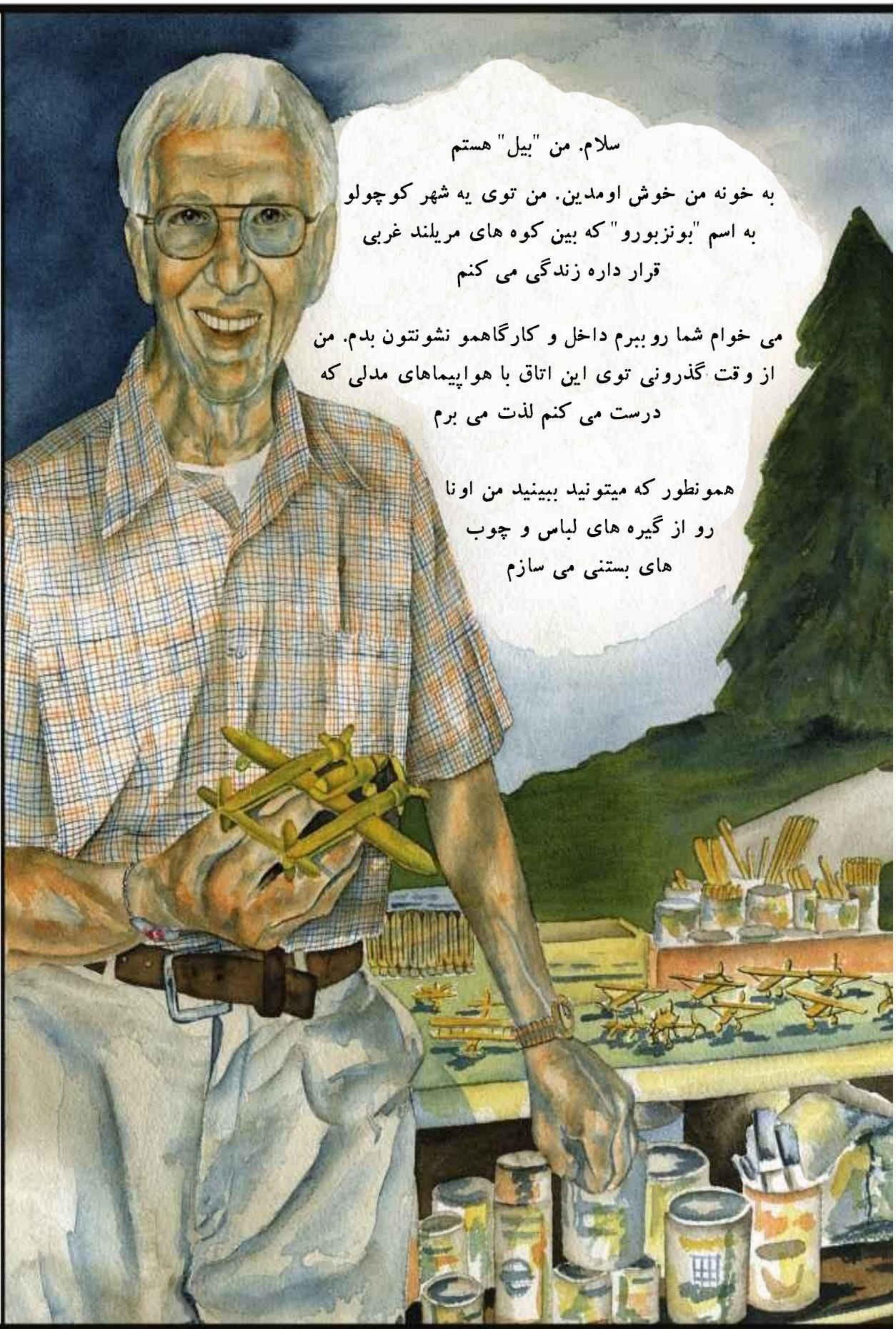
محمد اردکانی نژاد

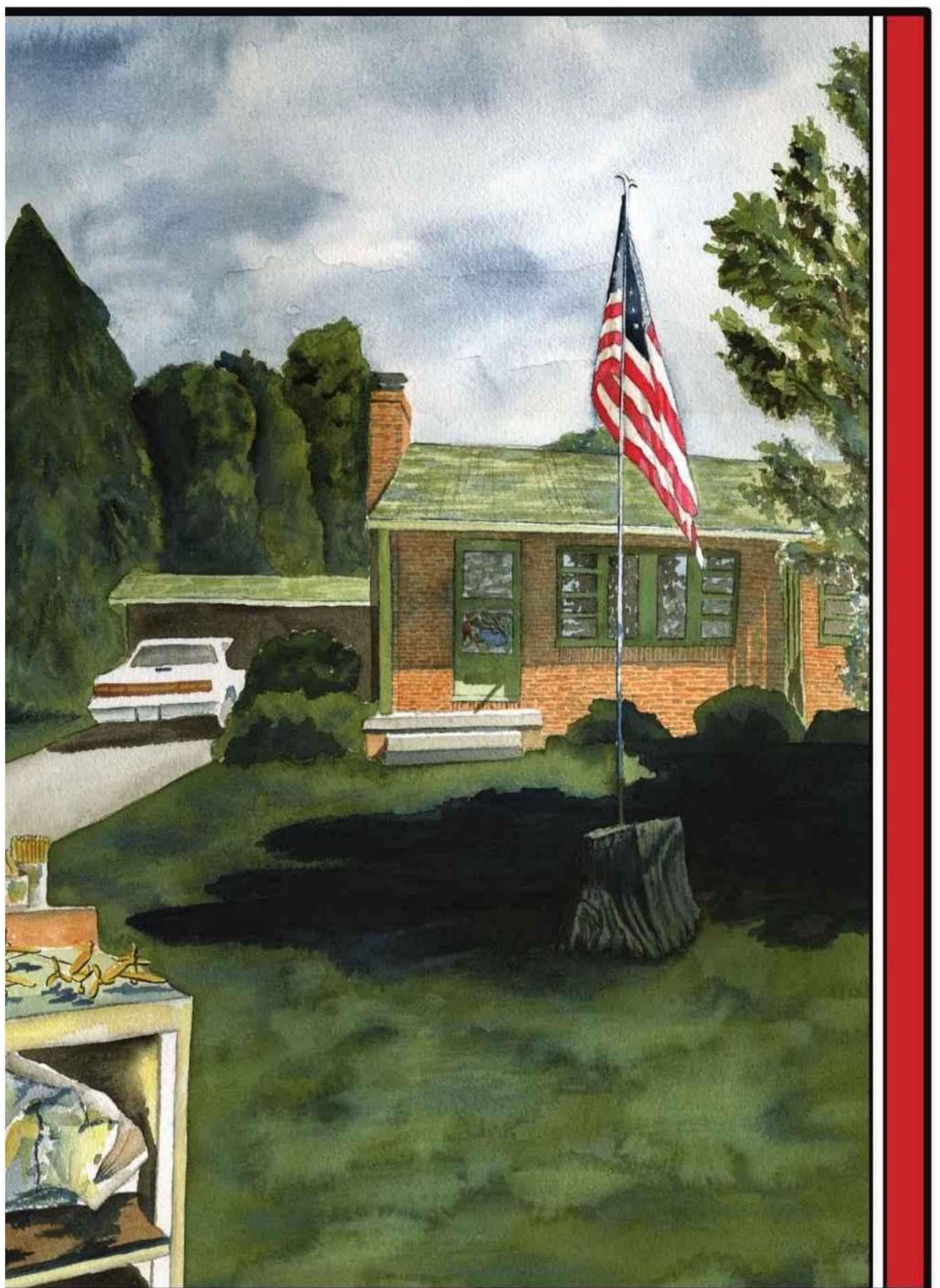
سلام. من "بیل" هستم

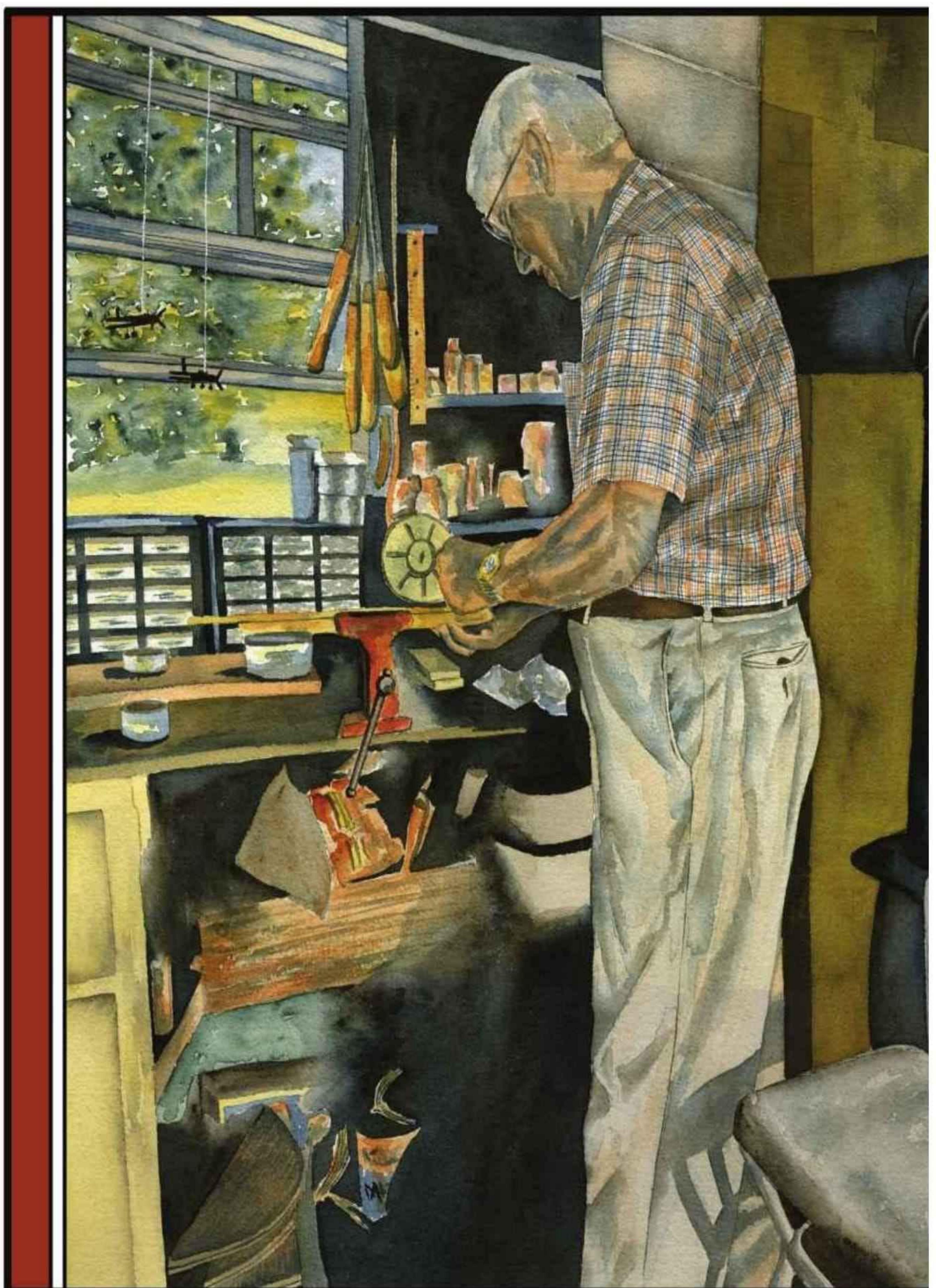
به خونه من خوش اومدين. من توی يه شهر کوچولو
به اسم "بونزبورو" که بین کوه های مریلند غربی
قرار داره زندگی می کنم

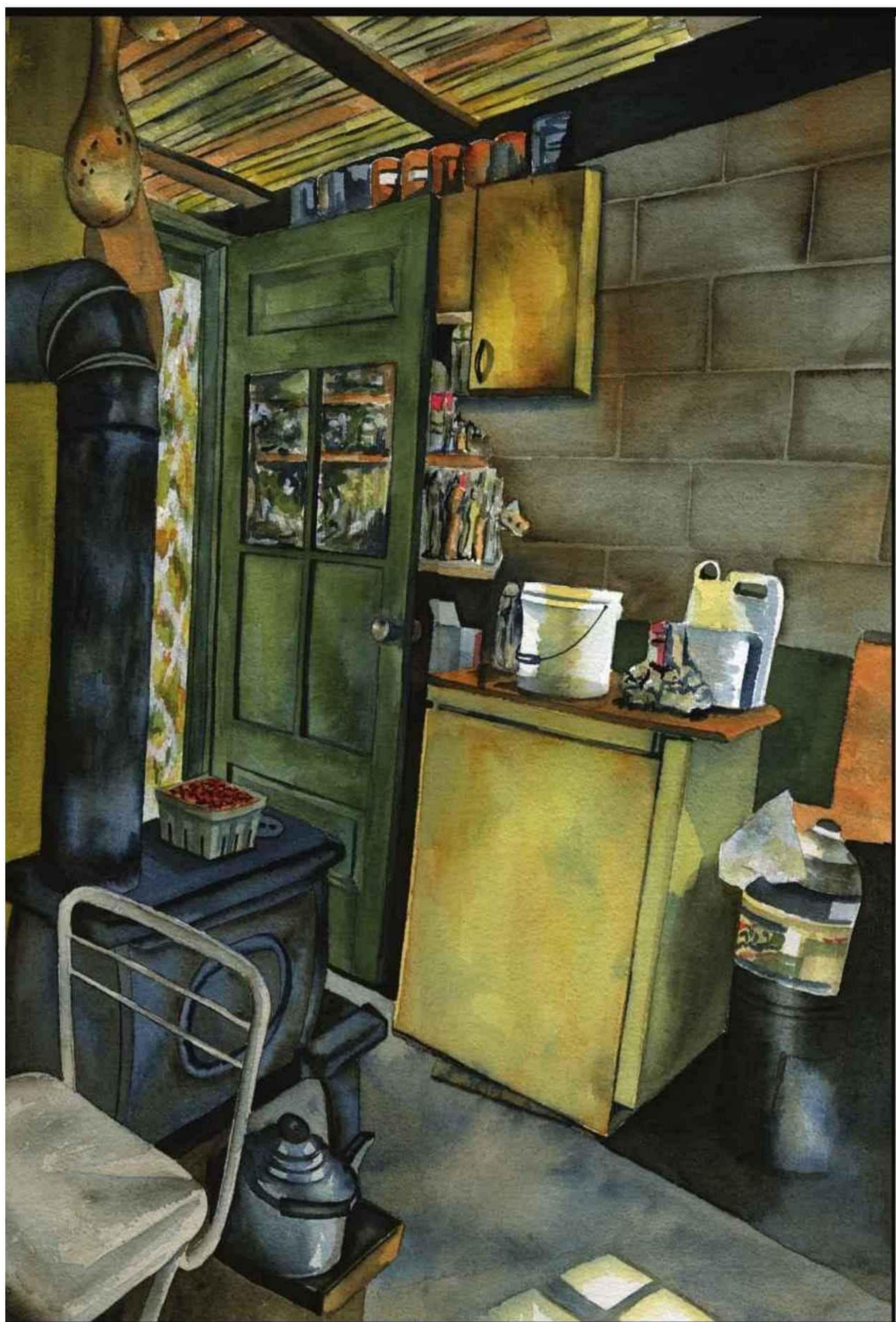
می خوام شما رو ببرم داخل و کارگاهemo نشوون بدم. من
از وقت گذردنی توی این اتاق با هواییمهای مدلی که
درست می کنم لذت می برم

همونطور که میتوانید ببینید من او نا
رو از گیره های لباس و چوب
های بستنی می سازم

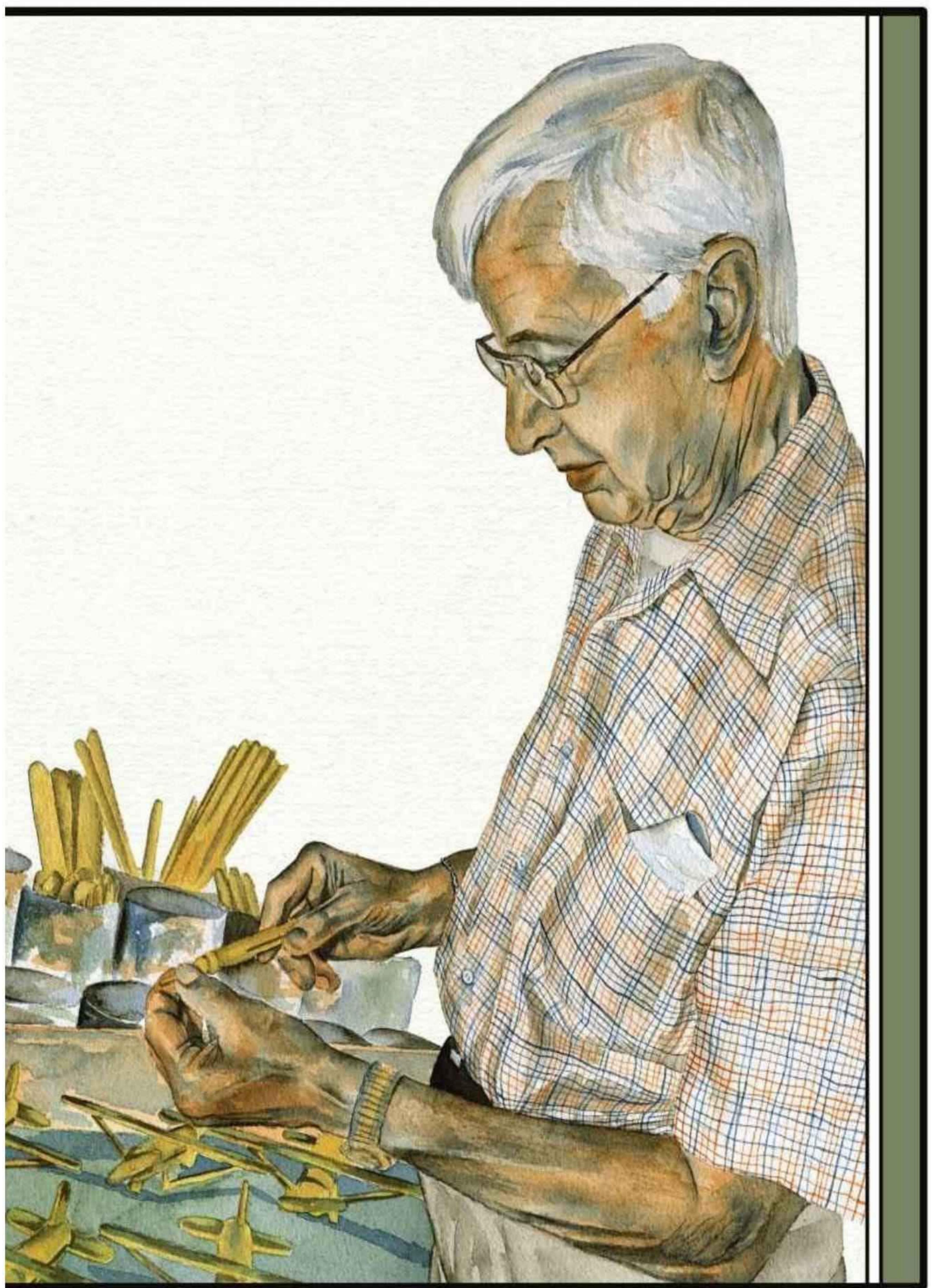

بزارید بهتون بگم چطوری این هواپیماها رو می سازم. من از یک گیره لباس چوبی برای بدنه هواپیما استفاده می کنم و از چوب های بستنی برای بال ها. برای اینکه فرم کلی هواپیما مدل درست و دقیق در بیاد مجبورم بال ها رو ثابت نگه دارم. برای ساخت ملخ هواپیما مجبورم که یک تکه چوب رو بتراشم. این کار اغلب آسون نیست و بعضی وقت ها چوب ها می شکنند. برای چرخ های هواپیما انتهای تکه چوب ها رو اره می کنم که اصطلاحاً بهشون پرچ گفته میشه. این کار به من یک دایره بی نقص رو میده که دقیقاً همون چیزیه که برای چرخ ها احتیاج دارم. این قطعات رو با استفاده از پرچ های کوچکتر به بدنه هواپیما متصل می کنم

من دوست دارم قسمتهای مختلف مدل مورد نظرم رو آماده کنم و او نا رو به ترتیب توی فنجون ها بچینم تا موقعی که برای ساخت یک هواپیما جدید آماده بشم. این کار بیشتر وقت ها می توانه خسته کننده باشه اما وقتی تمام قطعات در نهایت کنار هم قرار میگیرن میبینم که ارزشش رو داشته

حالا که فهمیدید من چطور این مدل ها رو درست می کنم بذارید بهتون یه تاریخچه کوچولو درباره هر کدام از این هواپیماها بگم

روح سنت لوئیس (Spirit of Saint Louis)

هوایپیمای مشهوری که چارلز لیندبرگ اولین پرواز مستقیم دنیا از میان اقیانوس اطلس را در سال ۱۹۲۷ میلادی با آن انجام داد

این هوایپیما می‌باشد کوچک و البته سبک ساخته می‌شود و البته توانایی حمل سوخت کافی برای طی مسافت طولانی. در حال حاضر این هوایپیما در موزه هوا فضای واشنگتن آویزان است

پایپر کاب جی-۳ (Piper Cub J-3)

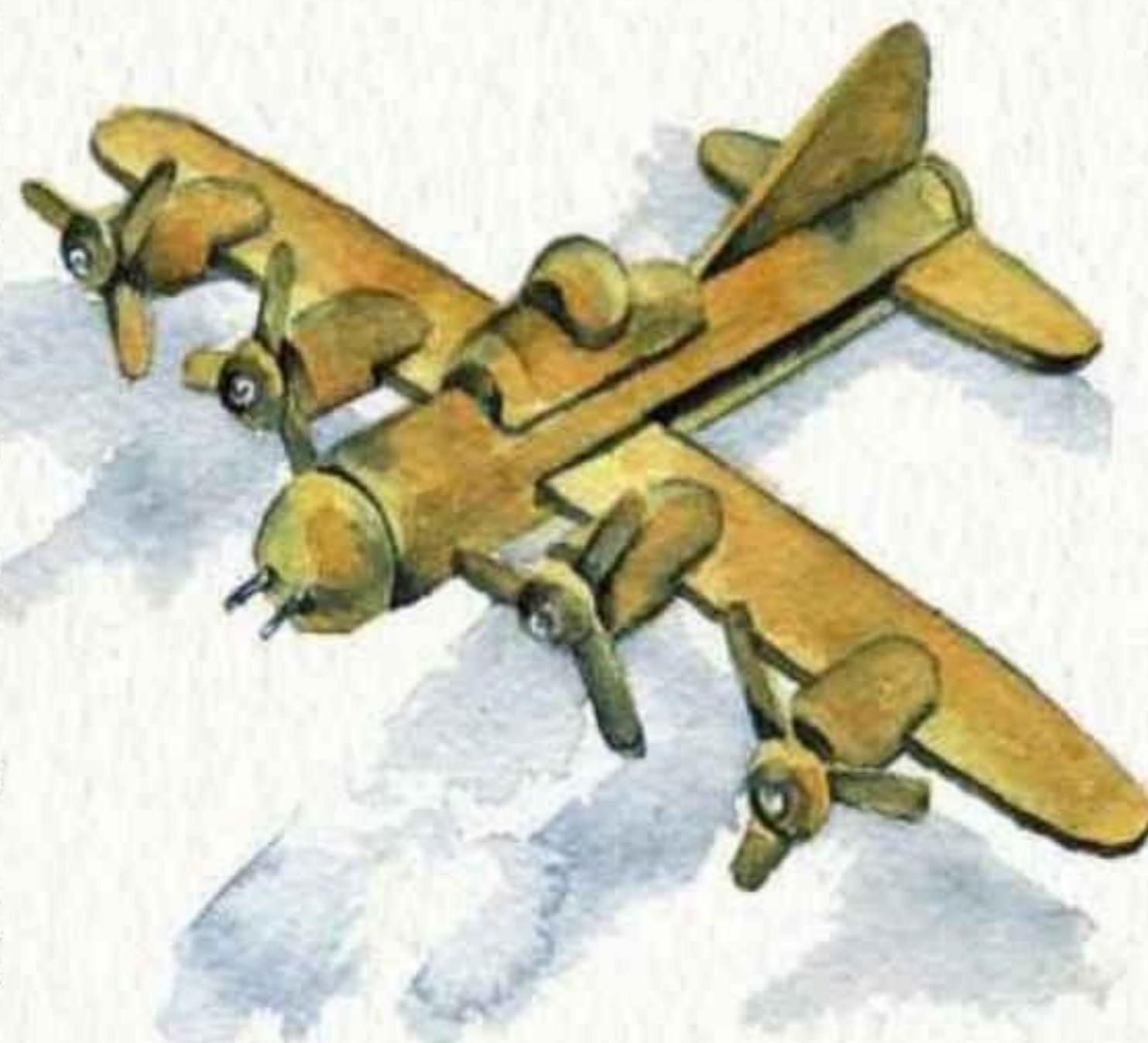
از این هوایپیمای کوچک برای آموزش خلبان‌های جنگی استفاده می‌شود. در جنگ جهانی دوم از آنها برای ماموریت‌های دیده بانی و انتقال محموله استفاده می‌شود. متوسط زمان ساختن هر فروند از این هوایپیما‌های بسیار کاپردنی در خلال جنگ فقط ۲۰ دقیقه بود

PT۱۷- Stearman

از این هوایپیما نیز برای آموزش خلبان‌ها در خلال جنگ جهانی دوم استفاده می‌شود. پرواز با آنها ساده و قابل اطمینان بود. ارتش هزاران فروند از این هوایپیماها را خریداری کرد. بعد از اتمام جنگ آنها همچنان محبوب ماندند و برخی از آنها هنوز هم به پرواز در می‌آیند

این جنگنده از نوع دوربرد بود که برای بمباران کردن اهداف پشت خطوط دشمن به کار گرفته می شد. این هواپیما که با مسلسل مجهز شده بود در روزهای آغاز به کارش با دیگر جنگنده های بی - ۱۷ به پرواز در می آمد البته با آرایش نظامی شکل گریز و گیج کننده برای حفاظت از خودشون

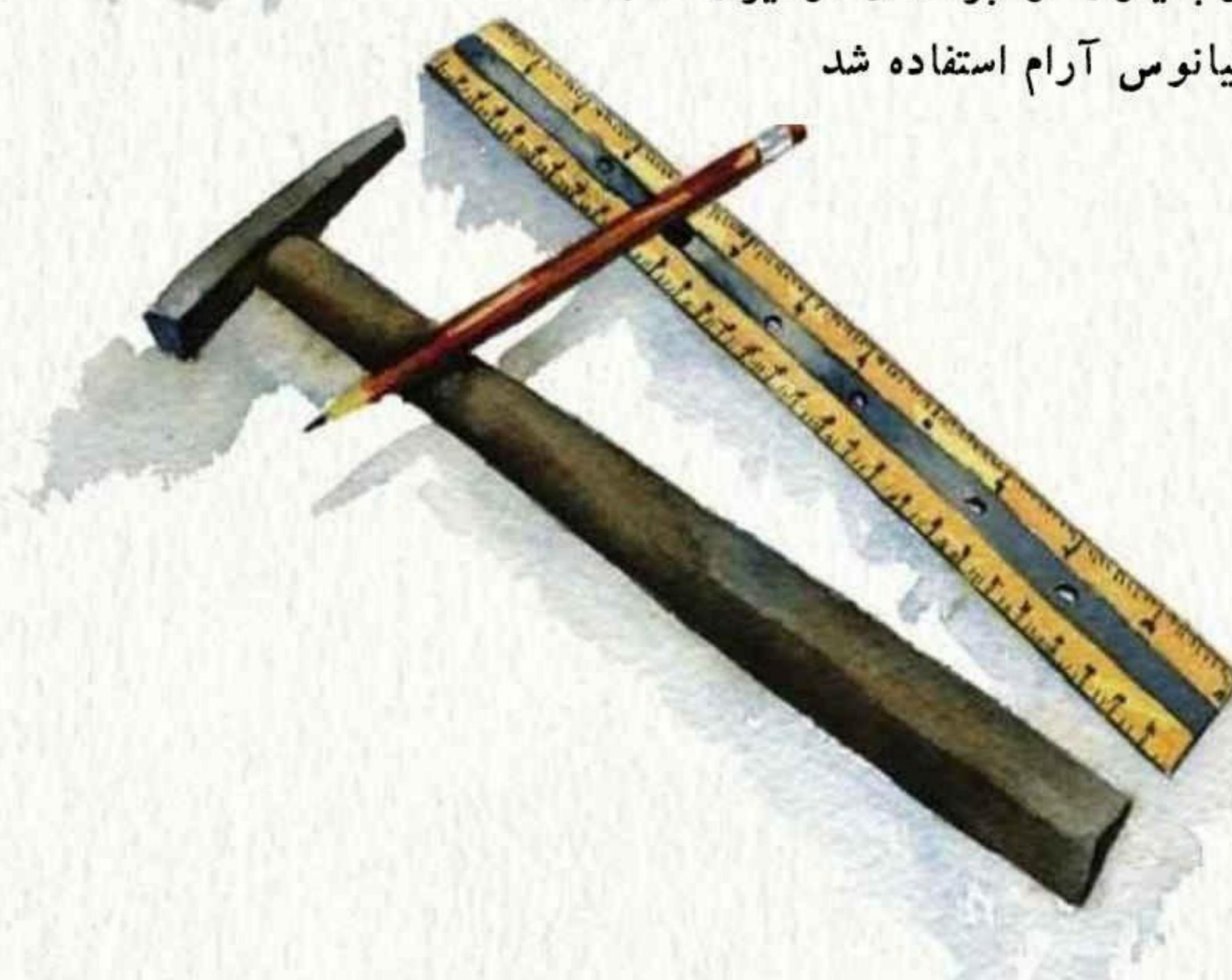
در نهایت، جنگنده های دوربرد مثل موستانگ پی ۵۱ برای حفاظت از این هواپیماها بعنوان اسکورت به کار گرفته شدند. در خلال جنگ جهانی دوم، بیشترین بمباران ها توسط این جنگنده انجام شد

Brewster

هواپیمای جنگنده کوچکی که در جنگ A۲F جهانی دوم استفاده می شد و به نام بو فالو شناخته می شد. این هواپیما اولین جنگنده تک موتوره بود که توسط ارتش ایالات متحده به کار گرفته شد.

هواپیمای "برستر" بخاطر جثه کوچکی که داشت قادر به استفاده و حمل و نقل توسط ناو هواپیما بر بود. از این جنگنده در بسیاری از نبردها و در گیری های اقیانوس آرام استفاده شد

بوئینگ بی-۲۹ - سوپر فور ترس

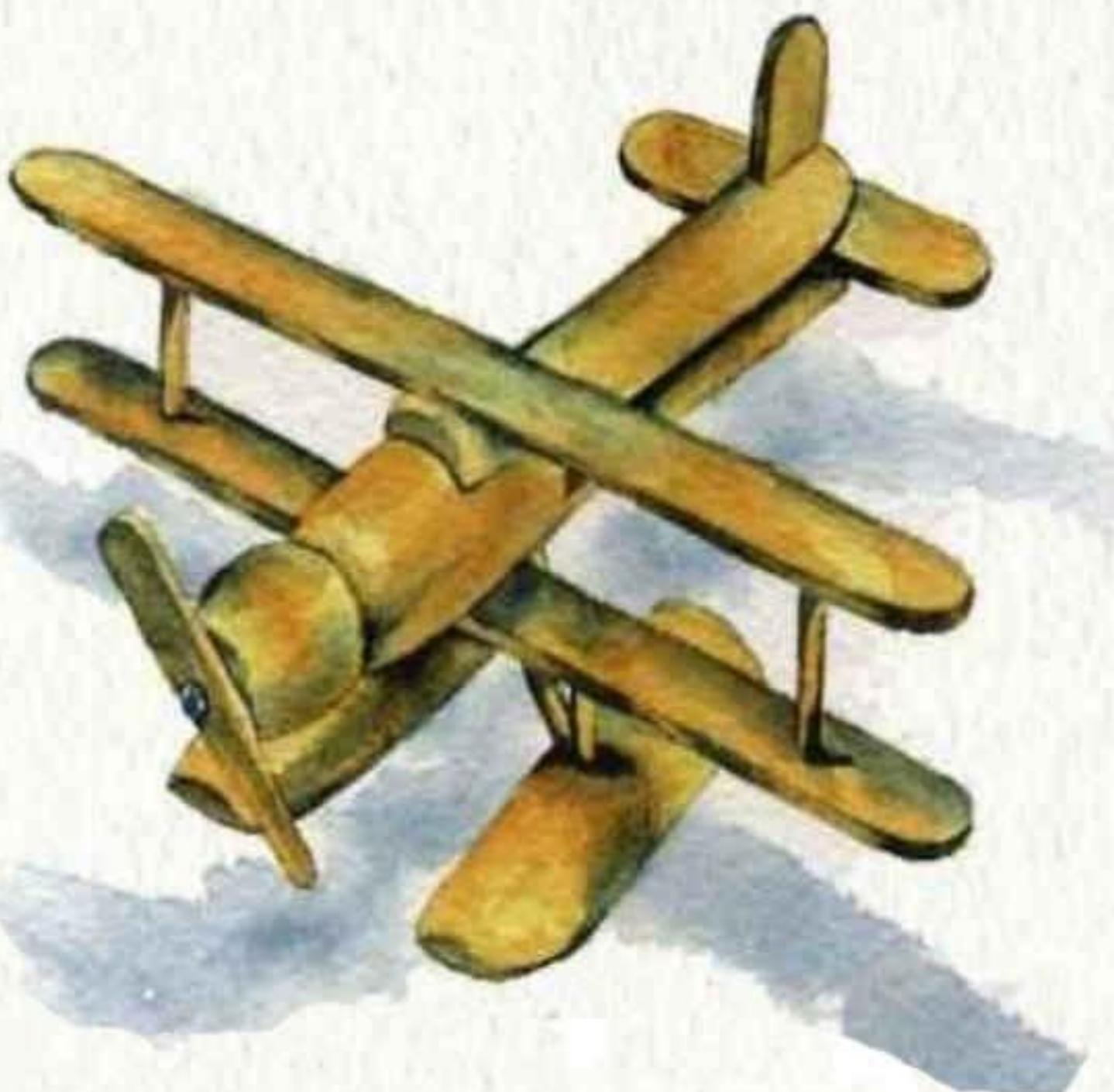
بی-۹ یک بمب افکن دوربرد با آتش سنگین بود. این جنگنده برای حمل قدرتمند ترین مواد منفجره ارتش طراحی شده بود.

دو فروند از این هواپیماهای بوئینگ بودند که بمبهای اتمی رو روی ژاپن ریختند و باعث اتمام جنگ جهانی دوم شدند.

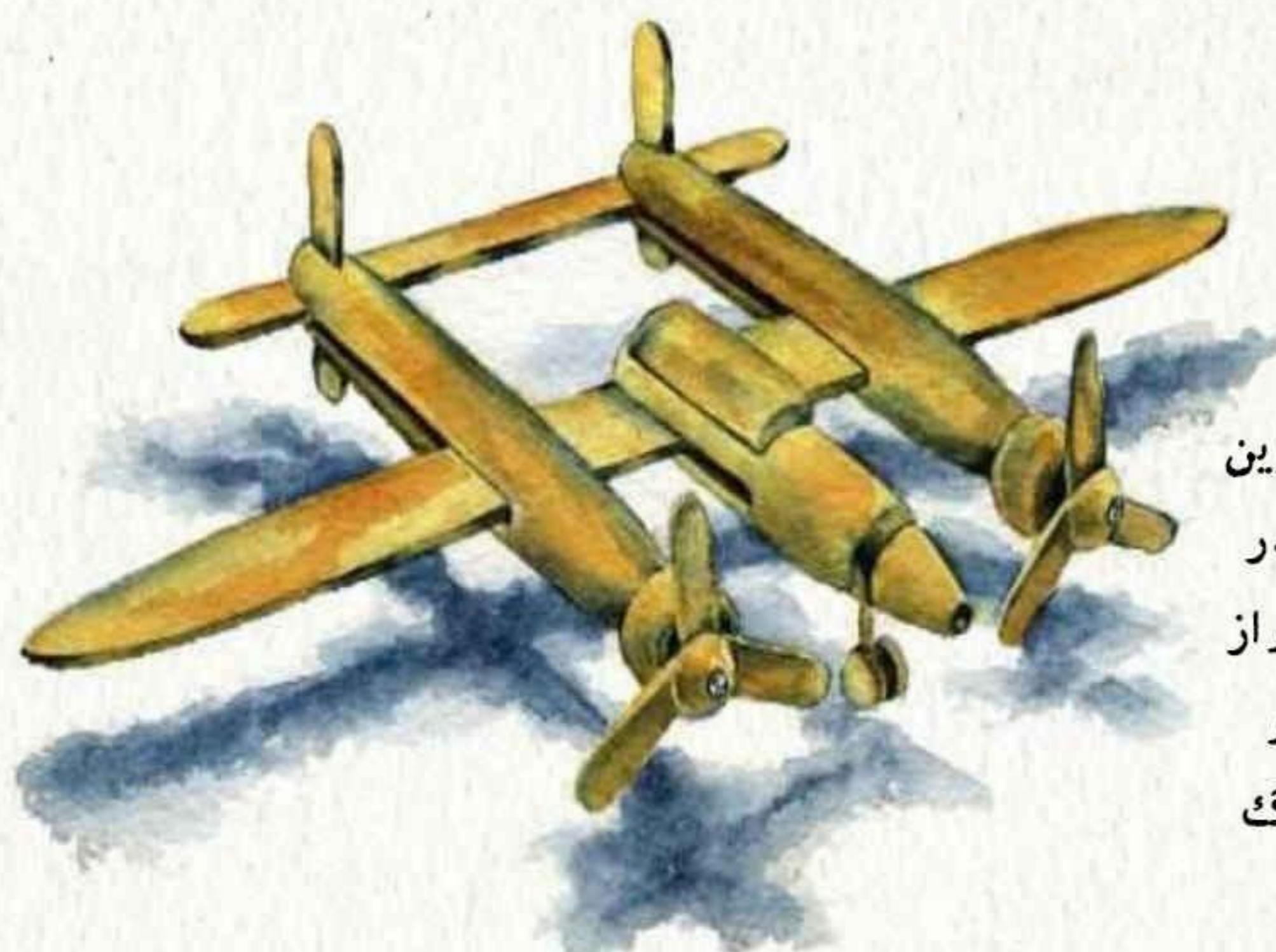
هوایپیمای آب نشین

اولین هوایپیمای آب نشین در سال ۱۹۱۵ ساخته شد دقیقاً ۷ سال بعد از اولین پرواز موفق برادران رایت در کالیفرنیا شماei. هوایپیماهای آب نشین منحصر بفرد بودند چون قادر به نشستن و بلند شدن از سطح آب بودند. این هوایپیماها حتی در زمینهای ناهموار هم کابرد داشتن

لاکهید پی-۳۸ لايتینینگ

وقتی که پی-۳۸ ساخته شد سریع ترین هوایپیمای جهان بود. این جنگنده قادر بود با سرعت ۴۵۰ مایل بر ساعت پرواز کنه. سرعت و دوربرد بودنش اون رو تبدیل به قدرتمند ترین سلاح در جنگ جهانی دوم کرده بود.

هوایپیماهای باری

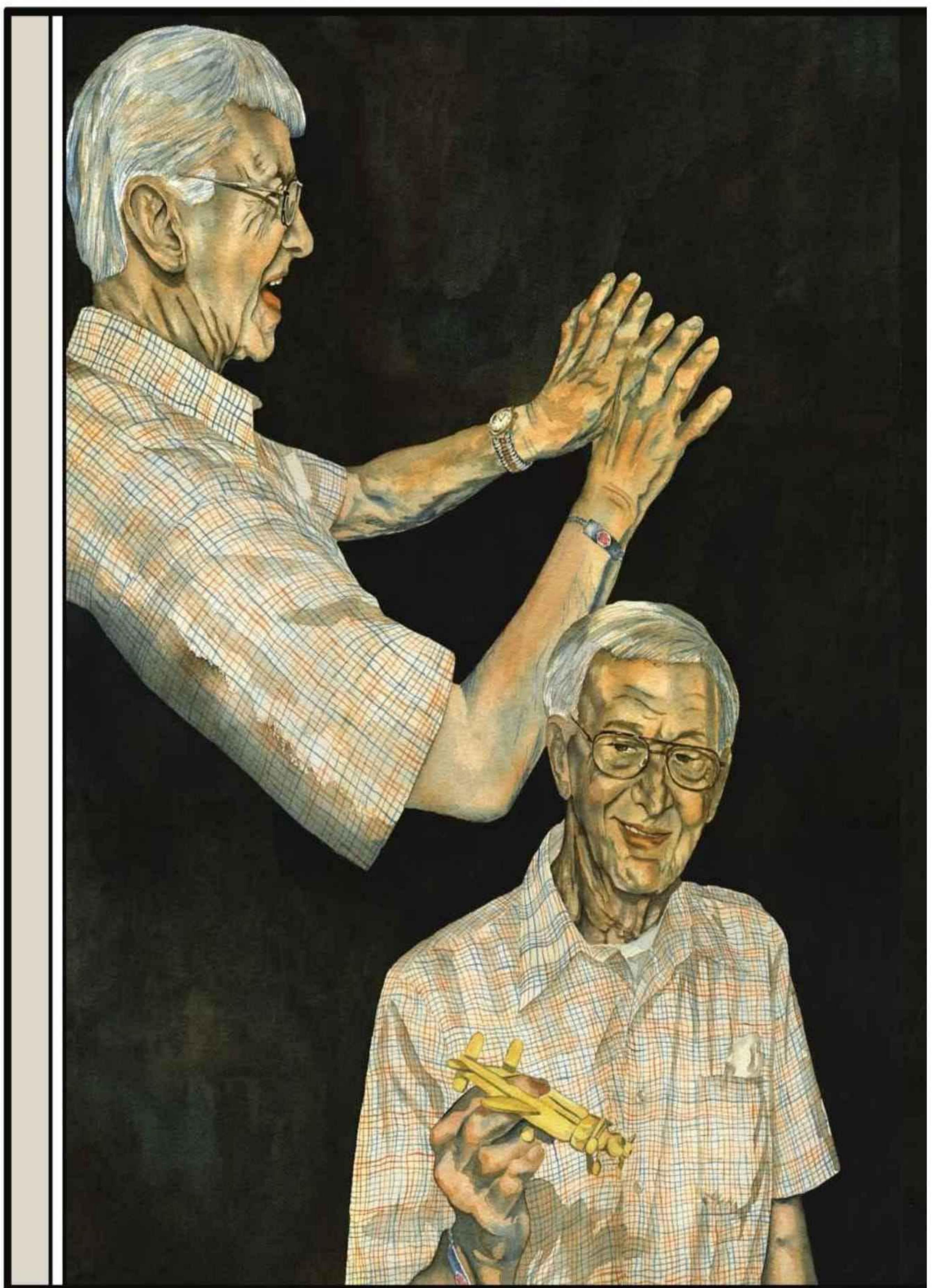
در جنگ جهانی دوم فقط موتورهای جت نبودند که به کار می اومدند، هوایپیماهای باری هم همیشه برای ارتش حائز اهمیت بودند. از آنها برای انتقال مقادیر زیادی از منابع و مهمات در مسافت های طولانی استفاده می شد. گاهی اوقات از آنها برای حمل سرباز ها به میدان مبارزه هم استفاده می شد. امروزه هوایپیماهای باری این قدر بزرگ ساخته می شن که حتی قادر به جابجایی و حمل تانک هستند

کنکورد

این محصول اولین هوایپیمای مسافربری سوپرسونیک بود که اولین بار در سال ۱۹۶۹ به پرواز در آمد. سوپرسونیک یعنی سرعتی بالاتر از سرعت صوت. از کنکورد برای پروازهای طولانی در مدت زمان کم استفاده می شد. این هوایپیما قادر بود ۱۳۰۵ مایل را در ۱ ساعت طی کند و می توانست اقیانوس اطلس رو ۳ ساعت و نیم طی کنه

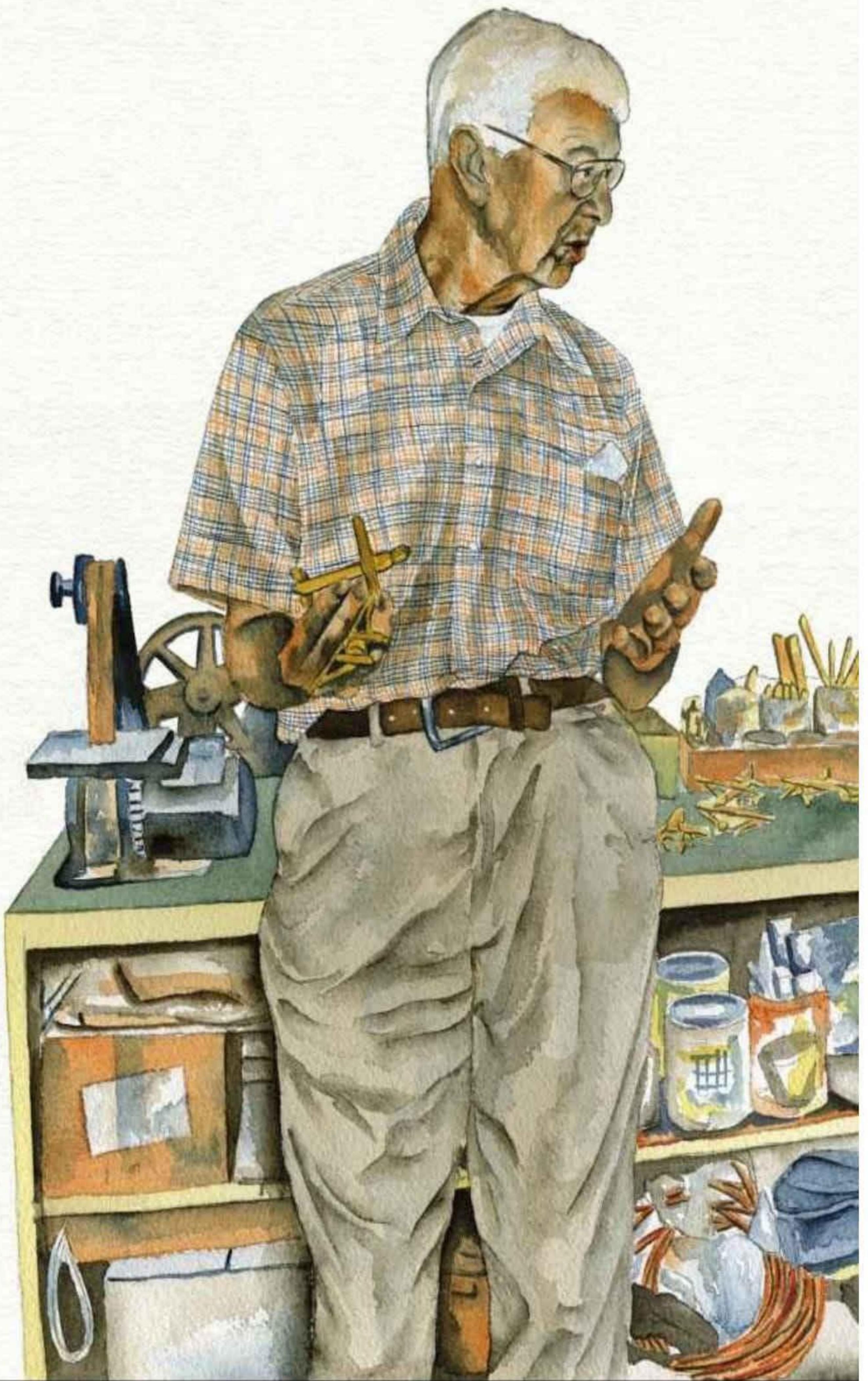

دست های من به چابکی و فرزی ۶۵ سال
پیش نیستن. آرتروز دست های منو خشک
و بی روح کرده و مفصل هام ورم کرده

ساختن این مدل های چوبی اغلب اوقات
چندان هم آسون نیست اما اگه به خاطر
کارهایی که بعضی از این هواپیماها انجام
دادن نبود من الان اینجا نبودم که این
داستان رو برآتون تعریف کنم

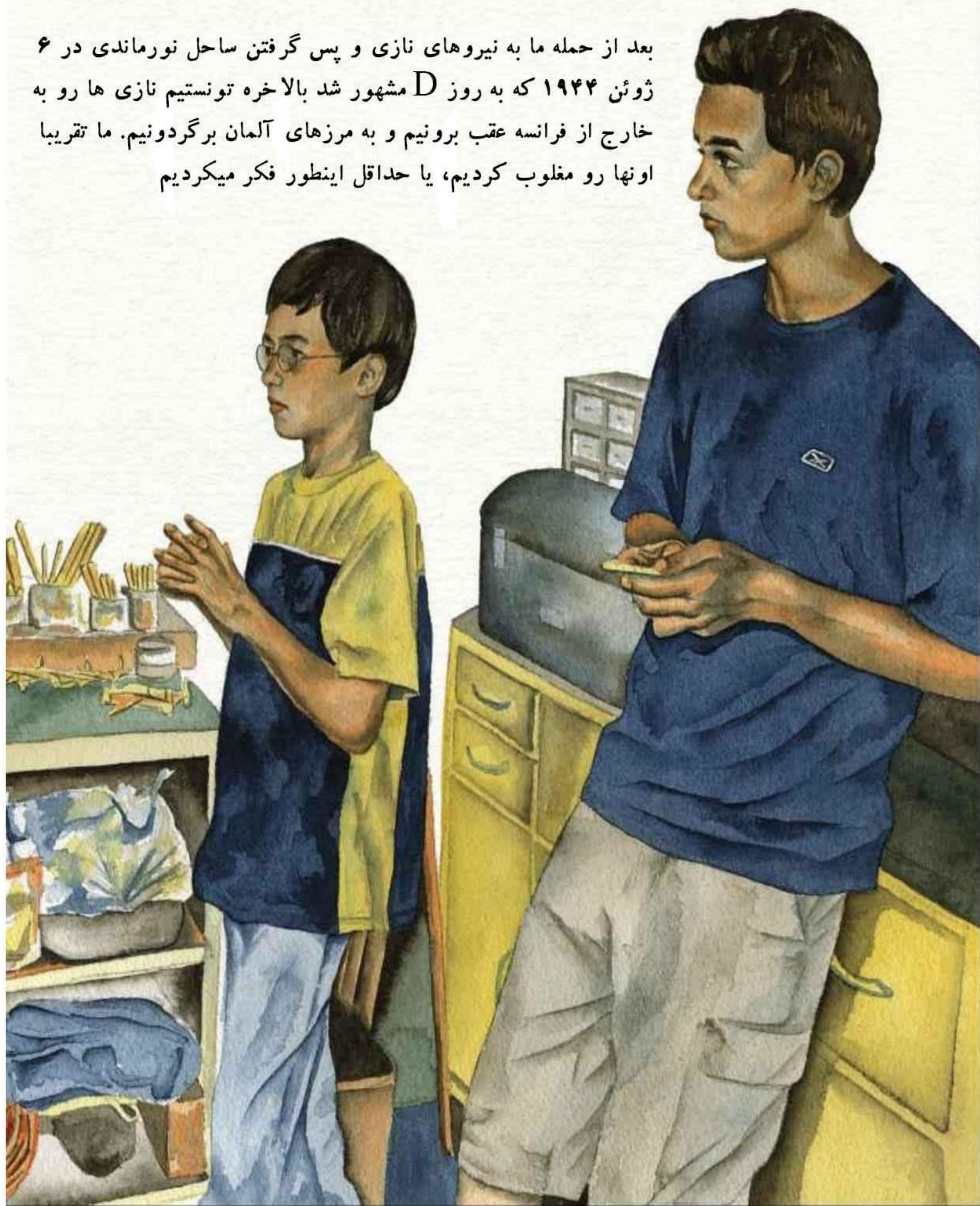

اگرچه زندگی من الان ساکت و آرومده اما همیشه اوضاع اینجوری نبوده. من این هواییها را و به این دلیل ساختم چون منو یاد روزهایی می ندازن که زندگی به این راحتی ها نبود. او نا منو به یاد مهم ترین نقشی که توی داستان زندگی من ایفا کردن می ندازن و البته زندگی خیلیای دیگه

سال ۱۹۴۴ بود. دنیای آزاد درگیر جنگ با آلمان نازی، ایتالیا و ژاپن بود که ما به اون ها نیروهای متحده‌ین می‌گفتیم. نازی‌ها تقریباً تمام کشورهای قاره اروپا را تسخیر کرده بودند و ژاپنی‌ها هم نبرد پر قدرتی را علیه متفقین در جبهه اقیانوس آرام انجام می‌دادن

بعد از حمله ما به نیروهای نازی و پس گرفتن ساحل نورماندی در ۶
ژوئن ۱۹۴۴ که به روز D مشهور شد بالاخره توپستیم نازی‌ها رو به
خارج از فرانسه عقب بروئیم و به مرزهای آلمان برگردونیم. ما تقریباً
اونها رو مغلوب کردیم، یا حداقل اینطور فکر می‌کردیم

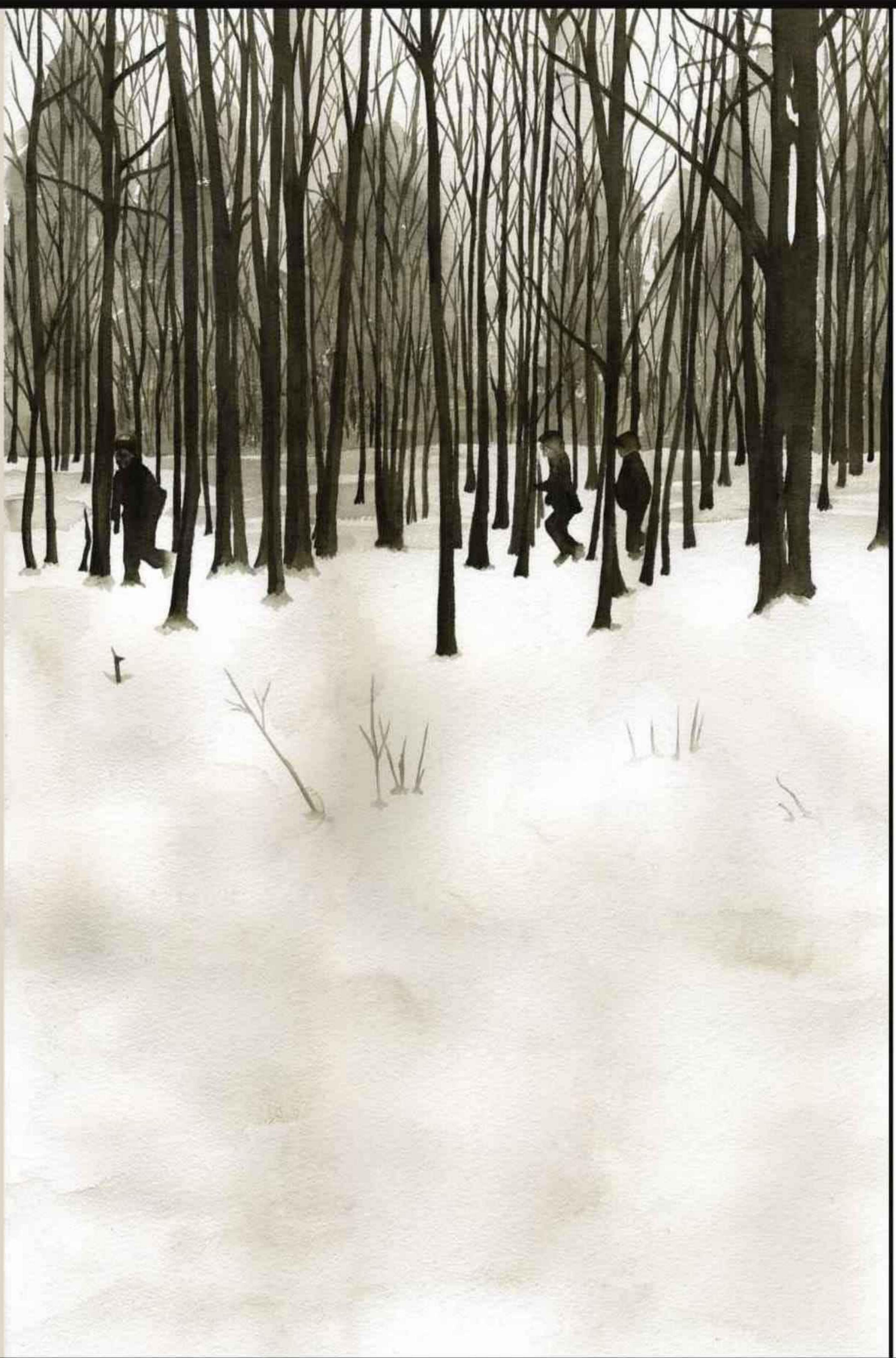

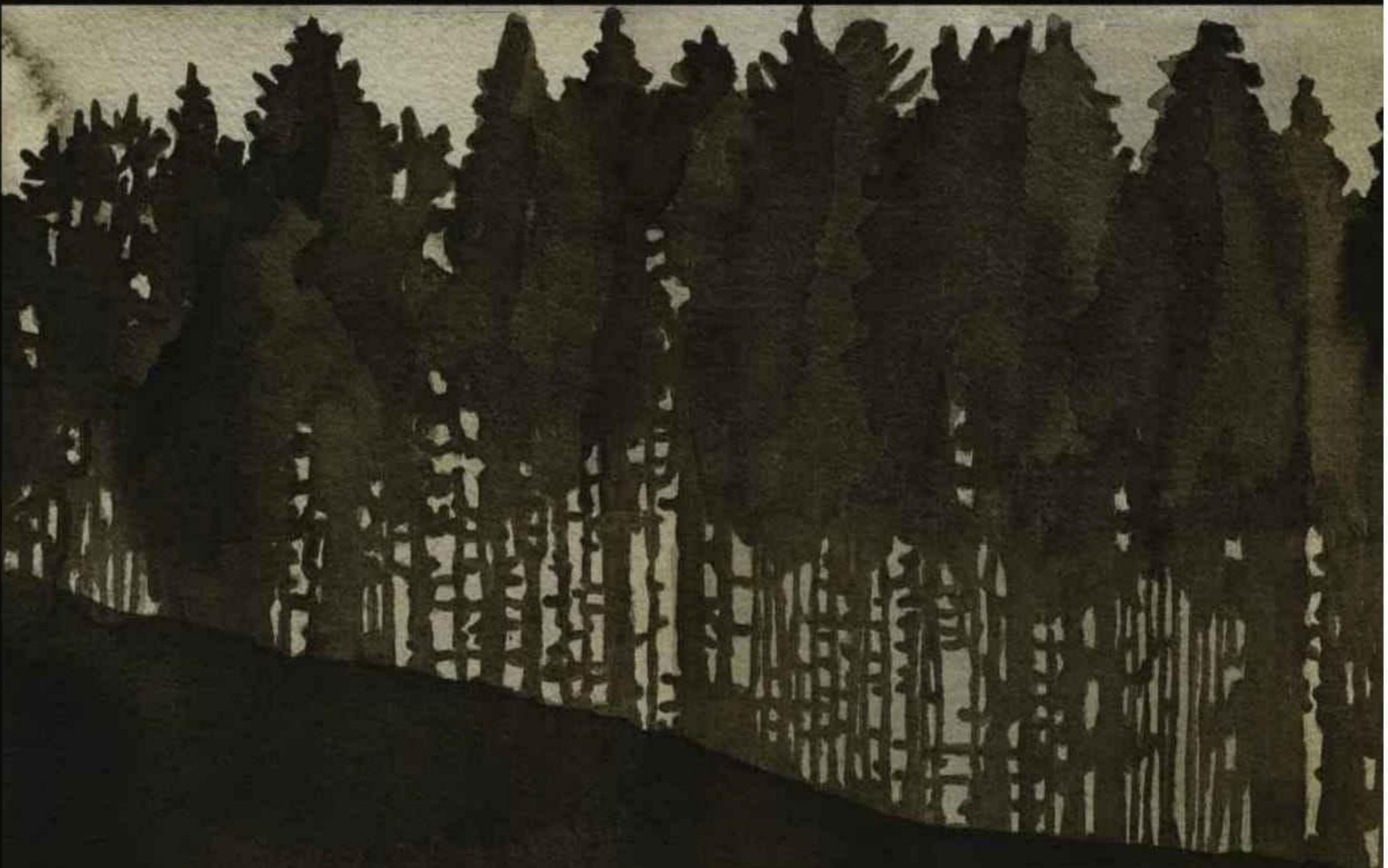
اما نازی ها به طور مخفیانه نیروهای باقیمانده شون رو برای یک حمله سهمگین در مقابل متفقین (فرانسه، بلژیک، آمریکا، انگلیس و شوروی) در جبهه غربی جمع آوری و متعدد کردند. اون ها طی چند ماه تانک های زیادی به اسم "پانزر" و البته تعداد بی شماری سلاح های دیگه برای حمله به ما تولید کردند. نقشه شون هم این بود که راه خودشون رو از طریق شکستن خطوط نیروهای ما در مرز آلمان باز کنن و مستقیم به سمت دریا برن تا شهر بندری آنتورپ در بلژیک رو اشغال کنن. این یورش سنگین آخر و نبردی که در ادامه اون شکل گرفت به "نبرد بولج" معروف شد. اگه به نقشه نگاه کنید می بینید که حمله اون ها چطوری باعث به وجود امدن یک شکاف ورم مانند در نیروهای متفقین شد و باعث عقب نشینی اون ها به سمت بلژیک شد

حمله اولیه در ۱۶ سپتامبر ۱۹۴۴ آغاز شد. در ابتدا ما هیچ کدام نظری در رابطه با اینکه اینجا چه اتفاقی داره میفته نداشتیم! فرمانده هامون از دیدن قدرت نیروهای آلمان نازی شگفت زده و متعجب شده بودن. اون ها اطمینان داشتن که برای نازی ها به هیچ وجه توانایی و قدرتی برای مدیریت حملات و ادامه جنگ اون هم با این حجم و وسعت نمونه. ما ترسیده بودیم نکنه آلمانی ها سعی کنن حملاتشون رو از طریق فرانسه ادامه بدن و ما تمامی پیشرفت هایی که نیروهای هامون به سختی به دست آورده بودن رو به راحتی از دست بدھیم. دسته من برای دفع حمله آلمانی ها فراخونده شد. خیلی زود، بیشتر نیروهای متفقین روی عقب راندن ارتش نازی و جلوگیری از پیشروی اون ها متمرکز شد

وسط های زمستون بود. هوا خیلی بد بود. همه جا مه آلود و همه چیز از برف پوشیده شده بود. بعضی جاها عمق برف تا زانو می رسید. هیتلر روی بدی آب و هوا تو این موقع از سال بعنوان بخش بزرگی از نقشه ش حساب کرده بود چون به آلمان ها برتری می داد

ابرها به قدری ضخیم بودن که نیروی هوایی ما قادر به پرواز و کمک به ادامه نبرد و بمباران نبود و اغلب هواییها زمین گیر شده بودن. روزها سرد بود و شب ها سرد تر. در طول این مدت من فقط می تونستم به خونواده ام اون ور اقیانوس فکر کنم. می تونستم تصورشو بکنم یکشنبه ها مثل همیشه برای شام دور میز نشستن و من به طرز وحشتناکی دلم برآشون تنگ شده بود. اما خونوادم و این خاطرات اینو هم بهم یادآوری می کردن که دارم بخاطر چی می جنگم

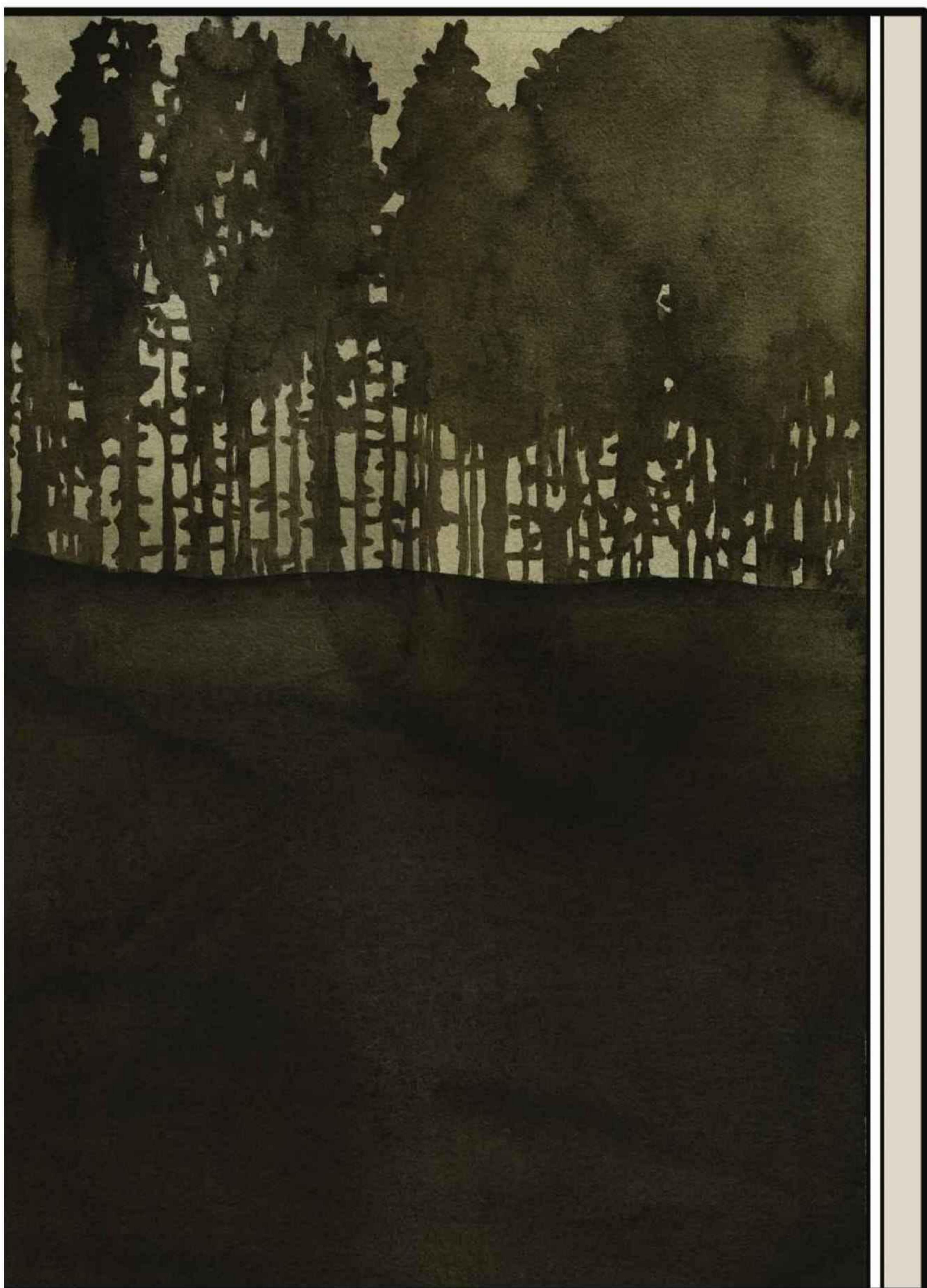

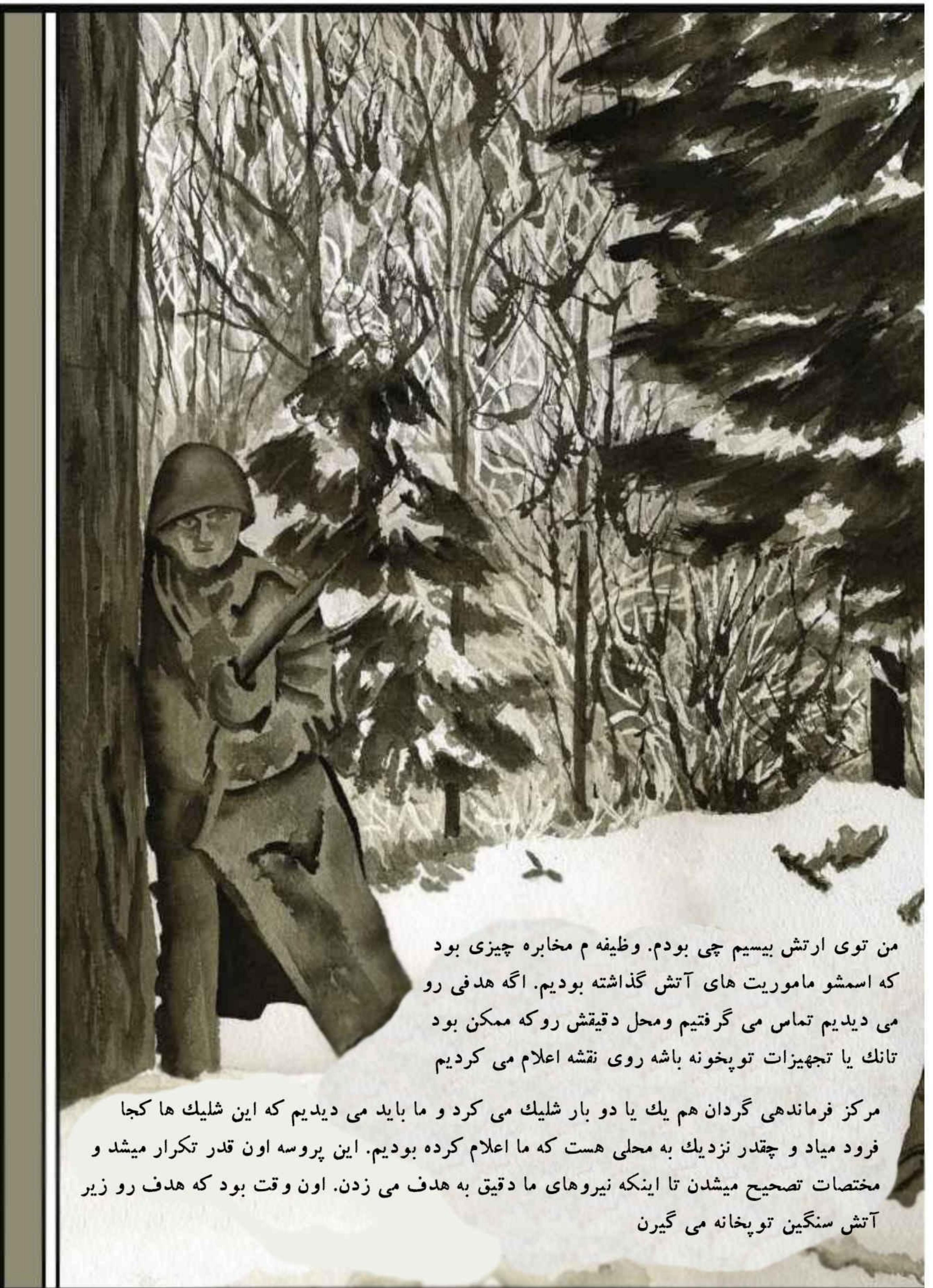

بیشترین نبرد ها در خلال "نبرد بولج" در منطقه ای به نام "آردنس" رخ داد. قسمت اعظم این ناحیه از جنگل انبوه یوشیده شده که همین موضوع باعث شد که نبرد کند و سخت بشه و عملای دیدن دو قدم جلو تر غیر ممکن بود

شاید تصویرش برای شما سخت باشه اما باور کنیں هیچ وقت نمی تو نستین حدم بزنین چه اتفاقی قراره بیفته و چه خطراتی پشت این درخت های بزرگ و پر از شاخ و برگ انتظار شما رو میکشه چون ما عملای نمی دونستیم چند قدم جلو تر دشمن مخفی شده یا نه. برای همین همیشه باید مراقب می بودیم

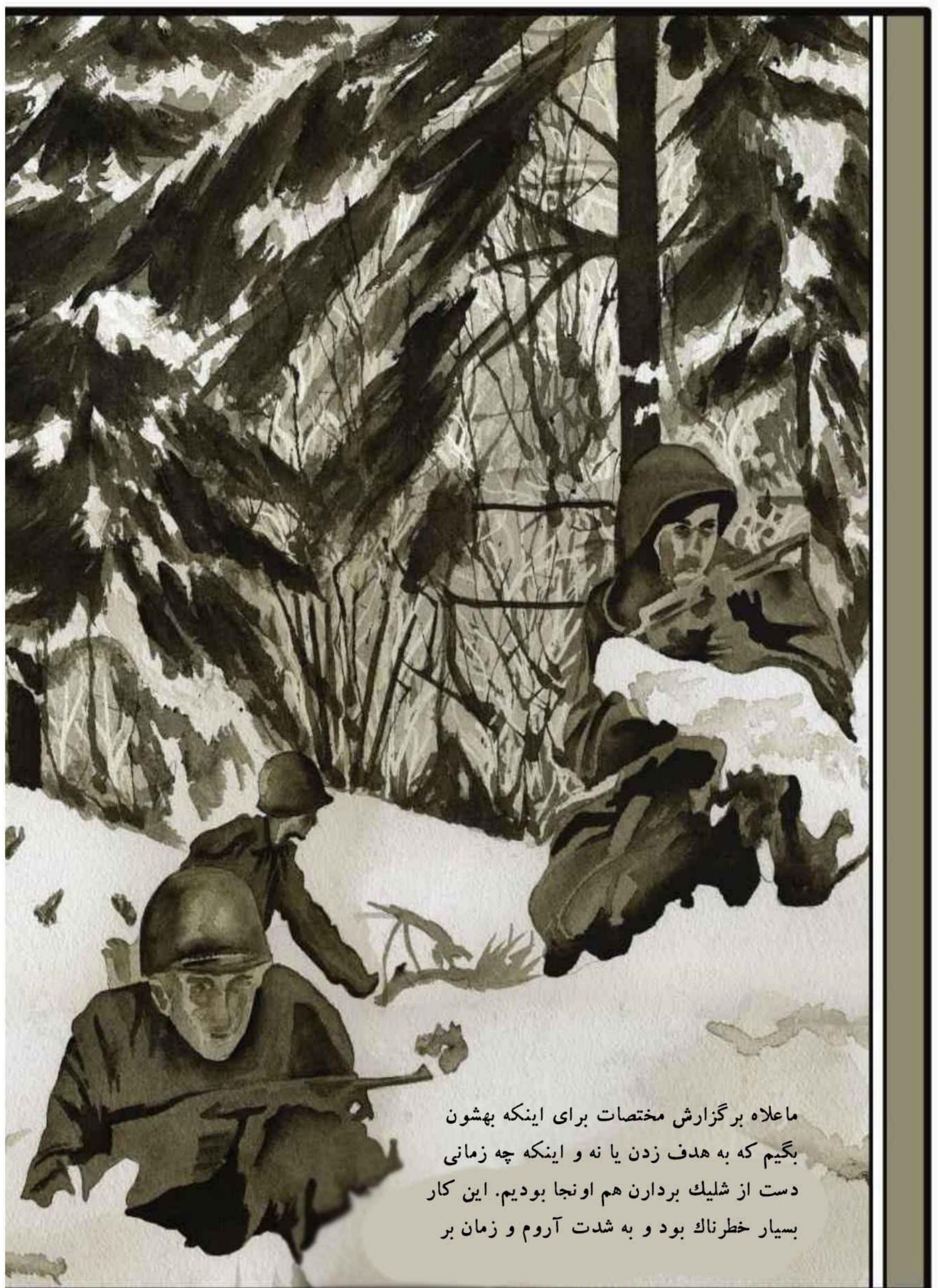
چند مورد برای خودم پیش اومد. یک بار داشتم توی جنگل می دویدم که یک گلوله مستقیم از ناکجا آباد او مدد و آستین را کتم رو سوراخ کرد. فقط چند سانتی متر اختلاف کافی بود تا منو بکشه

من توی ارتش بیسیم چی بودم. وظیفه م مخابره چیزی بود که اسمشو ماموریت های آتش گذاشته بودیم. اگه هدفی رو می دیدیم تماس می گرفتیم و محل دقیقش رو که ممکن بود تانک یا تجهیزات توپخونه باشه روی نقشه اعلام می کردیم

مرکز فرماندهی گردان هم یک یا دو بار شلیک می کرد و ما باید می دیدیم که این شلیک ها کجا فرود میاد و چقدر نزدیک به محلی هست که ما اعلام کرده بودیم. این پروسه اون قدر تکرار میشد و مختصات تصحیح میشدند تا اینکه نیروهای ما دقیق به هدف می زدن. اون وقت بود که هدف رو زیر آتش سنگین توپخانه می گیرن

ماعلاه برگزارش مختصات برای اینکه بهشون
بگیم که به هدف زدن یا نه و اینکه چه زمانی
دست از شلیک بردارن هم اونجا بودیم. این کار
بسیار خطرناک بود و به شدت آروم و زمان بر

همه ش جنگ نبود، بعضی وقتا می تونستیم برای زمان کوتاهی مرخصی بگیریم. پاییز ۱۹۴۴ دقیقا دو روز قبل از اینکه نبرد بولج شروع بشه من شانس این رو پیدا کردم که برادرم "رادنی" رو ببینم. من توی دسته ۸۳ بودم و برادرم توی دسته ۲۹. هر دو تامون از لوگزامبورگ برای حفاظت از مرزها فراخونده شده بودیم. حفاظت از منطقه ای که آلمانی ها می خواستن حملاتشون رو از اونجا آغاز کنن

یک روز بعد از ظهر سربازایی رو دیدم که روی آستین یونیفرمشون برچسب دسته ۲۹ دوخته شده بود. رفتم پیش فرماندهم و ازش اجازه دیدن برادرم رو خواستم. او نم بهم گفت که ما به احتمال زیاد تا صبح قراره اینجا باشیم، برو و چند تابی سیم رو بازار توی جیپ و ببرشون تعمیرگاه برای سرویس باطری. با اینکه من مسؤول بی سیم ها بودم و این وظیفه یه سرباز عادی بود ولی فرماندهم این دفعه عمدتا منو فرستاد به تعمیرگاه تا شاید بتونم برادرمو ببینم چون تعمیرگاه توی قسمتی بود که دسته ۲۹ اونجا قرار گرفته بودن

صبح روز بعد رفتم دنبال برادرم. البته برای پیدا کردنش یک کمی به مشکل برخوردم چون اون لحظه با گروه خودش نبود. خوشبختانه تونستم با فرمانده اش صحبت کنم و اون بهم گفت که رادنی که راننده آمبولانس ارتش بود چند تا مجروح رو به یک مرکز فوریت های پزشکی در هلند برد. اون گفت که فردا دوباره برگردم و اگه برادرم برگشته بود اجازه میده که ببینم

خوشبختانه صبح روز بعد من چند تابی سیم دیگه برای تعمیر داشتم و تونستم به این بهونه برادرمو ملاقات کنم و یک روز کامل باهاش وقت بگذرانم. توی اون وضعیت جنگ دیدن یک چهره آشنا و مخصوصا خانوادگی حس خیلی خوبی بود. چندین سال از اینکه ما هم دیگه رو ندیده بودیم گذشته بود. اون روز ما در مورد مسائل زیادی با هم صحبت کردیم و حتی یک جلسه رو توی کلیسای موقت ارتش که توی یک خونه قدیمی برپا شده بود برگزار کردیم

نهایتاً روز کریسمس هوا خوب شد. نیروی هوایی ما مجدداً به پرواز در آمد.

این یک هدیه کریسمس بی نظیر بود

دقیقاً یادم که تا زانو توی برف
فرو رفته بودم و یک وعده غذایی
که بابت کریسمس بهمون داده
بودن رو می خوردم

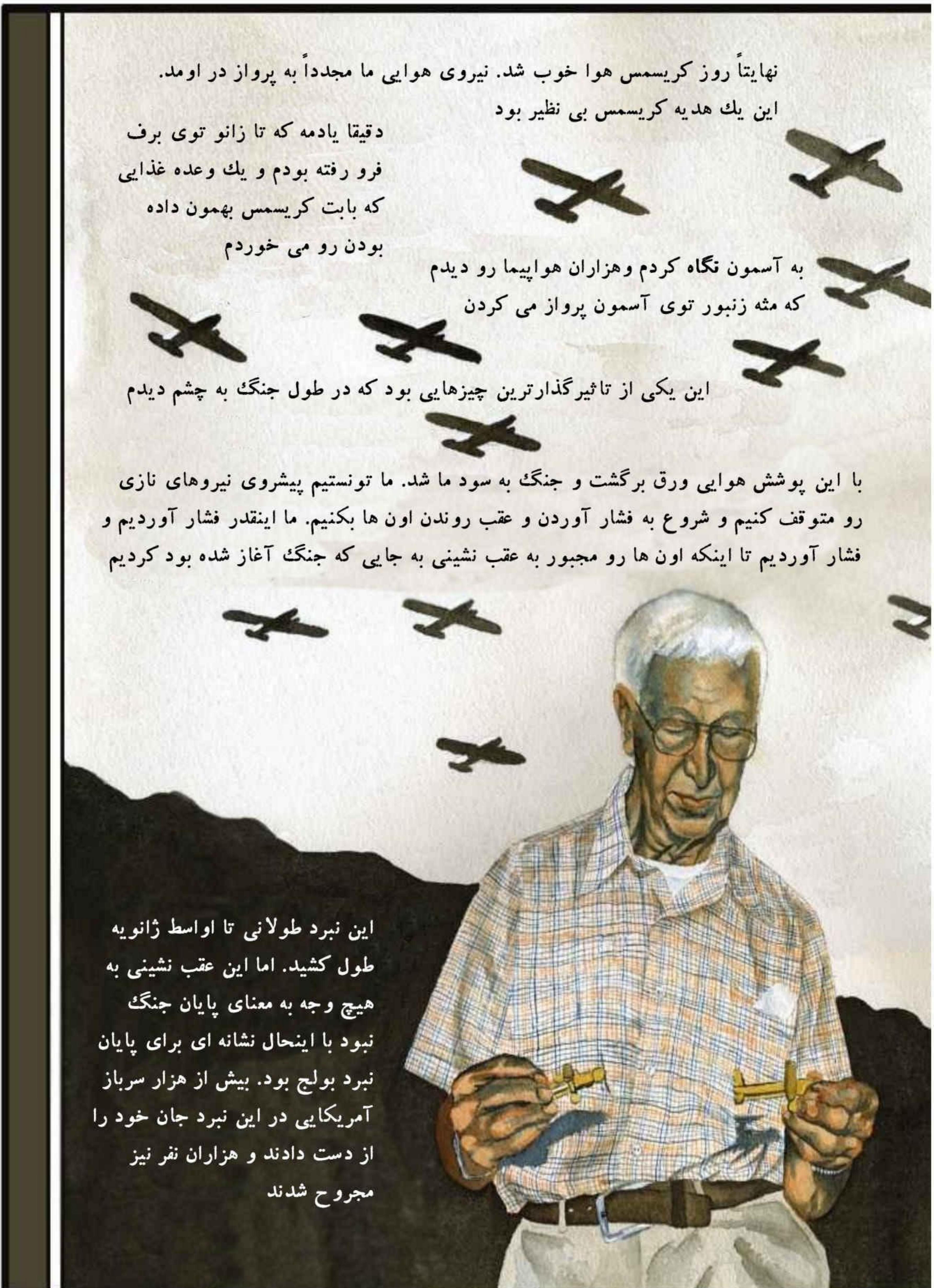
به آسمون نگاه کردم و هزاران هواپیما رو دیدم

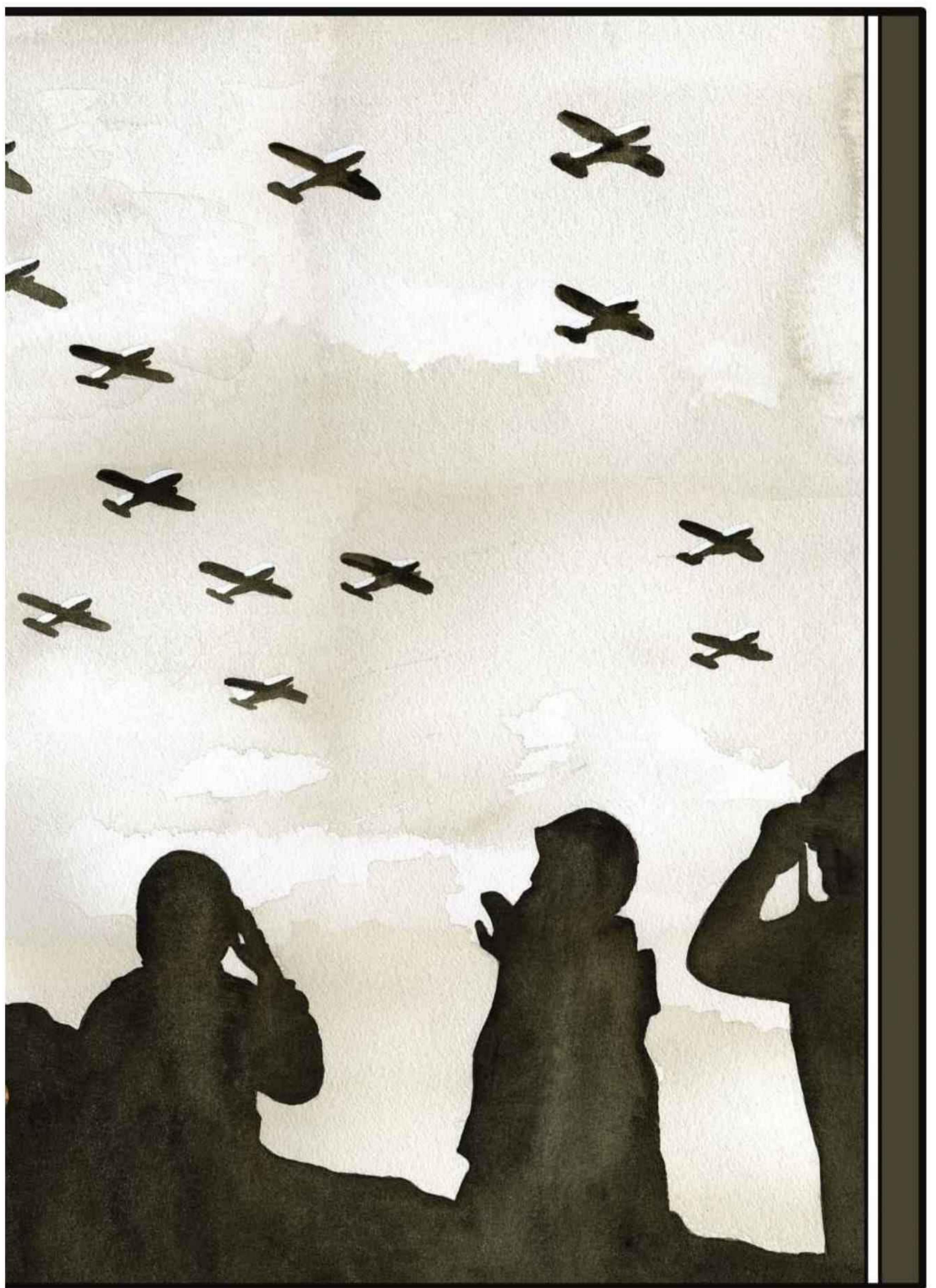
که منه زنبور توی آسمون پرواز می کردن

این یکی از تاثیرگذارترین چیزهایی بود که در طول جنگ به چشم دیدم

با این پوشش هوایی ورق برگشت و جنگ به سود ما شد. ما تو نستیم پیشروی نیروهای نازی
رو متوقف کنیم و شروع به فشار آوردن و عقب روندن اونها بکنیم. ما اینقدر فشار آوردیم و
فشار آوردیم تا اینکه اونها رو مجبور به عقب نشینی به جایی که جنگ آغاز شده بود کردیم

این نبرد طولانی تا اواسط زانویه
طول کشید. اما این عقب نشینی به
هیچ وجه به معنای پایان جنگ
نیود با اینحال نشانه ای برای پایان
نبرد بولج بود. بیش از هزار سرباز
آمریکایی در این نبرد جان خود را
از دست دادند و هزاران نفر نیز
مجروح شدند

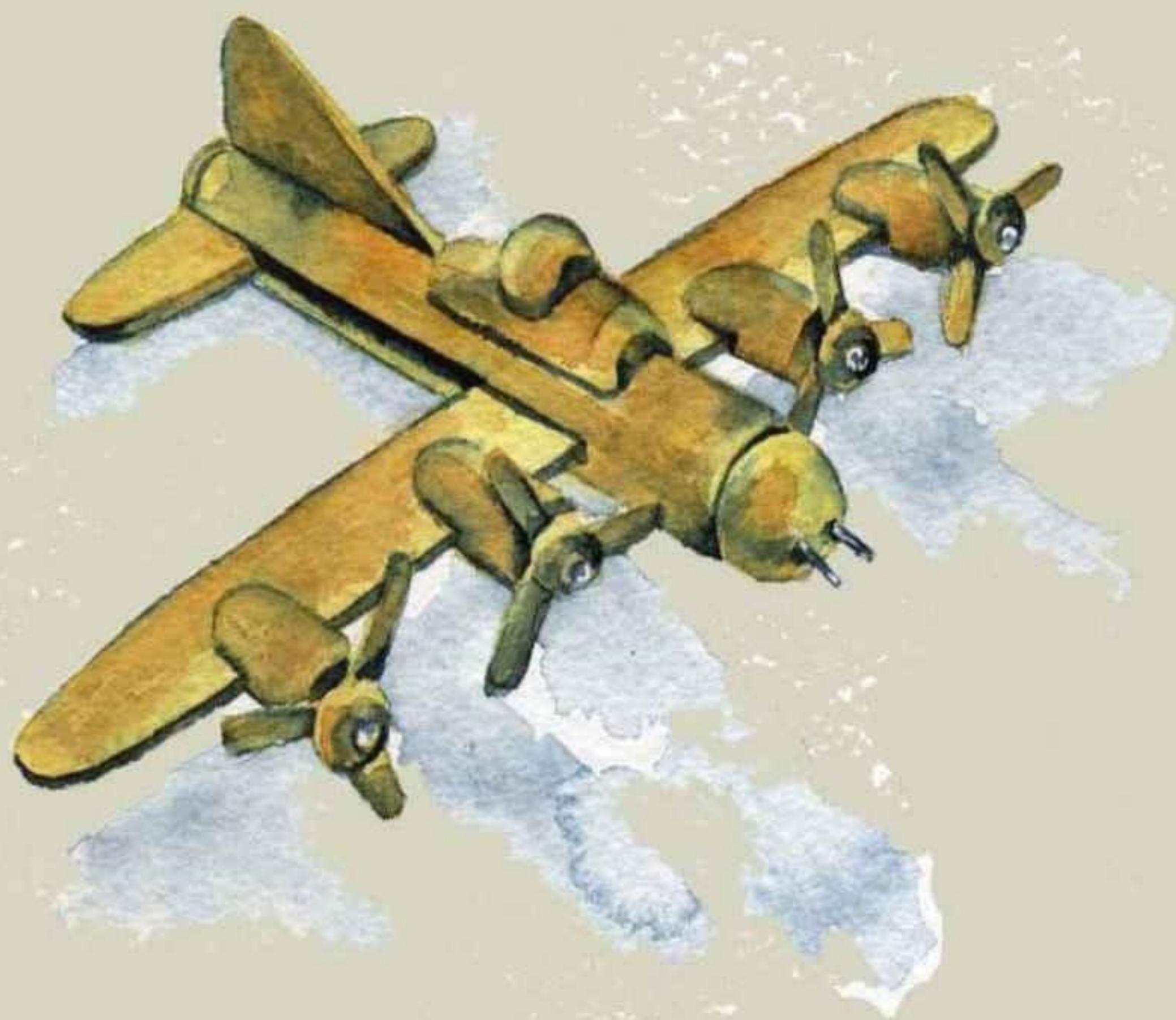
ماه می سال ۱۹۴۵ جنگ در اروپا تقریبا به پایان رسیده بود و در آگوست همون سال جنگ در اقیانوس آرام هم تموم شد. هیتلر و نازی‌ها شکست خورده بودند و الان دیگه وقت برگشتن به خونه بود

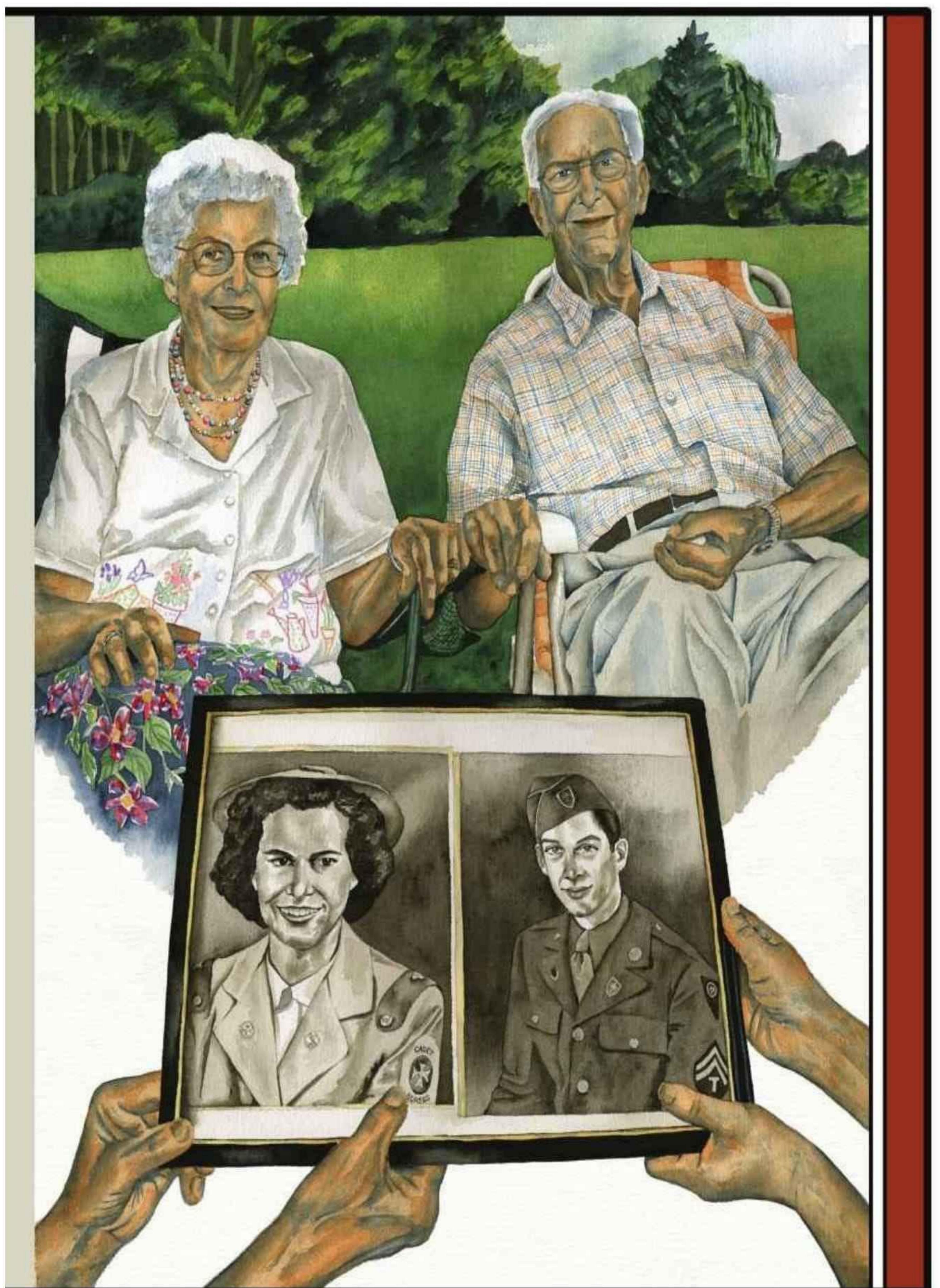
بالاخره می‌تونستم پیش خانواده‌م برگردم. به زندگیم، پیش همسر دوست داشتنيم ”ویرجینیا“ که او نهم به نوبه خودش نقش مهمی رو در پشت جبهه ایفا کرد. توی دورانی که من در حال جنگ بودم او نه عنوان پرستار آموزش دیده بود و قرار بود اگه جنگ به این زودی‌ها تموم نشه او نه و خیلی از زن‌های دیگه به جبهه‌ها اعزام بشن

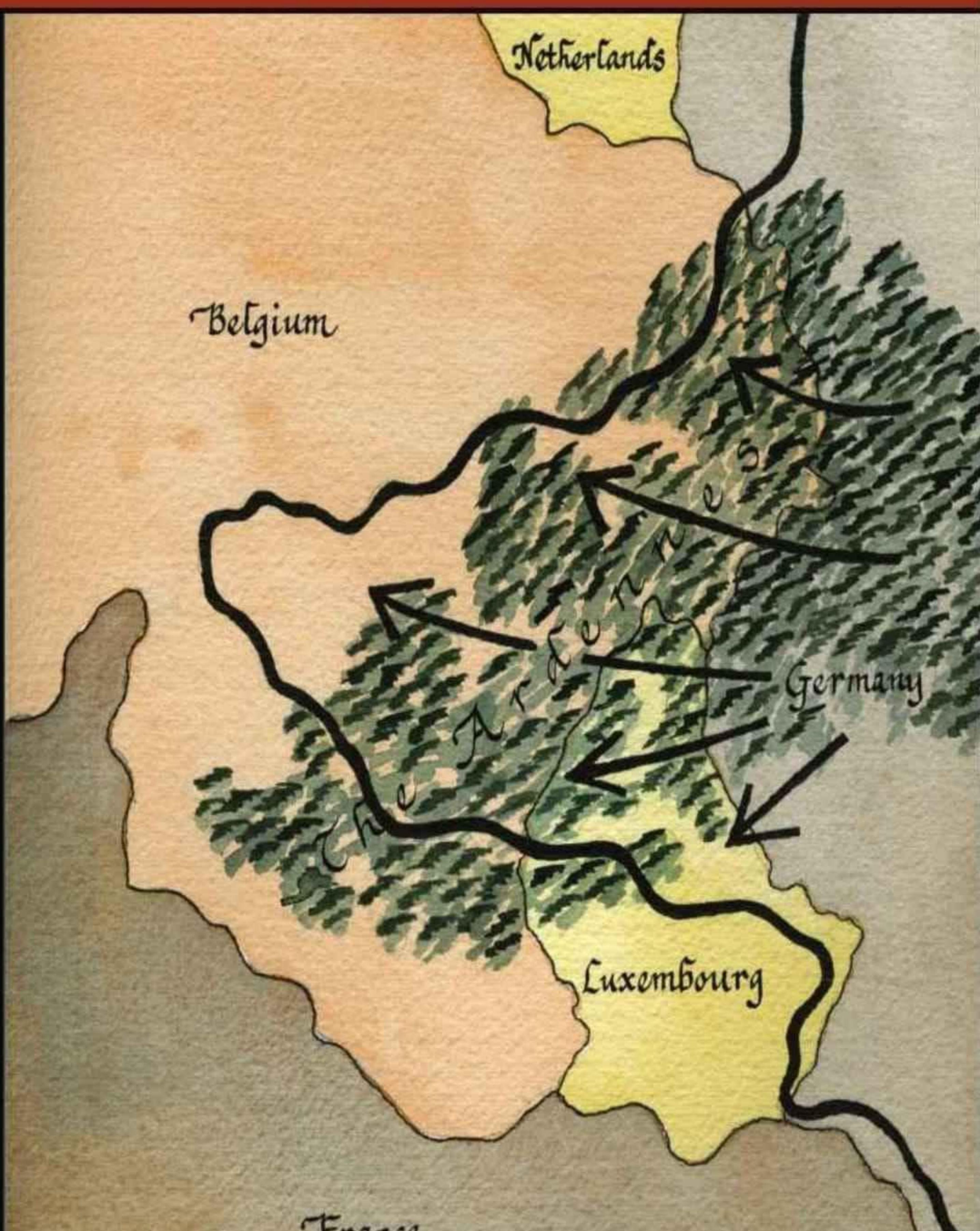
اما خوشبختانه جنگ به پایان رسید. من به خونه برگشتم و ما ماه مارچ ازدواج کردیم. بعد از گذشت سه سال از زندگی زناشویی مون من هنوز رشته موهایی رو که همسرم وقتی قرار بود به اروپا اعزام بشم توی کیف پول من گذاشت نگه داشتم

بعضی وقتا به گذشته نگاه میکنم و از اینکه زمان چطور این قدر سریع گذشت شگفت زده می شم. از پایان جنگ شصت سال گذشته و من هنوز احساس می کنم که همین دیروز بود. بعد به دور و برم نگاه می کنم و بچه هامو می بینم، نوه هامو و نتیجه هامو

وقتایی بود که حتی فکرشو نمی کردم دوباره به دهکده کوچک خودم برگردم. می دونم هیچ کمکی نمی کنه ولی فکر کردن به همه اون سربازان شجاعی که هیچ وقت به خونه و پیش خونواده هاشون برنگشتن باعث میشه که از صمیم قلب یقین پیدا کنم برای تمام چیزهایی که دارم واقعا خوش شانس بودم

The Battle of the Bulge
December 16, 1944 to mid-January 1945

بدھی ما به مردان قهرمان و
زنان شجاع در خدمت کشورمان
هرگز نمی تواند پرداخت شود.
آنها قدردانی بی پایان ما را به
دست آورده اند. هرگز
فادکاری آنها را فراموش
نخواهیم کرد

